

Daniela VÎLCEANU

Daniela VÎLCEANU s-a născută la 9 iulie 1969 în București. În prezent locuiește în Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți.

Studii

Facultatea de Litere din cadrul Universității din Craiova.

Activitate literară

Începând din luna iulie 2018 este membră a Cenaclului Hyperion. Un proiect cultural fondat și manageriat de omul de cultură, scriitorul și publicistul, profesor Florian Copcea. Cenaclul își desfășoară activitatea sub auspiciul Palatului Culturii Theodor Costescu din Drobeta Turnu Severin.

Debut

„La poarta unui vis”, la Palatul Culturii Theodor Costescu, din Drobeta Turnu Severin, sub egida Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin – noiembrie 2018.

Volume publicate

- „La poarta unui vis”, plachetă de versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, noiembrie 2018;
- „Parfum de femeie”, volum de versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, februarie 2019;
- „Stignița – Povești cu, și despre părinți”, proză scurtă și poezie - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, iulie 2019;
- „Gustul privirii”, volum de versuri cu doi autori, Daniela Vîlceanu și Baky Ymeri - editura Amanda Edit Verlag, București 2020.

Premii

De-a lungul carierei literare a primit mai multe premii și medalii, dintre care, menționez câteva mai importante:

- PREMIUL I pentru creație poetică la „Concursul de scriere creativă”, mai 2022, organizat de Universitatea din Craiova, secția Facultății de Litere;

- PREMIUL HYPERION pentru literatură și statueta M. Eminescu – FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE LITERATURĂ „MIHAI EMINESCU” Drobeta Turnu Severin, Băile Herculane, Mânăstirea „Sf. Ana” 14 – 15 ianuarie 2020; Președinte juriu - Academician Mihai Cimpoi, secretar Prof. dr. Florian Copcea;
- TITLUL DE AMBASADOR AL POEZIEI – Ziua Internațională a Poeziei – 20-03-2019; Festivalul „Doamnele Metaforei” Baia Mare;
- PREMIUL ȘI MEDALIA JUBILIARĂ EMINESCU - pentru poezie – FESTIVALUL TRANSFRONTALIER DE POEZIE „PORNI LUCEAFĂRUL” Ediția a VIII-a Drobeta Turnu Severin, 15 iunie 2020, Fundația Culturală Lumina, Președinte Prof. dr. Florian Copcea;
- PREMIUL „PORNI LUCEAFĂRUL”- diploma și medalia jubiliară – Mihai Eminescu „ pentru promovarea culturii române – FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE LITERATURĂ „ MIHAI EMINESCU”, Drobeta Turnu Severin, 14 – 15 ianuarie 2021, Președinte pr. dr. Florian Copcea;
- DIPLOMĂ – MENȚIUNE 1 – „Zbor spre desfrunzite stele,, - Tabăra culturală Săcele, septembrie 2020;
- DIPLOMA DE ONOARE în semn de apreciere pentru contribuția la păstrarea, promovarea și îmbogățirea patrimoniului literar și cultural – Liga Scriitorilor Dobrogeni, 17-07-2021, Dunăvățul de Jos;
- DIPLOMĂ pentru secțiunea Versuri în cadrul Festivalului de creație Literară „Mesagerii Cuvintelor,, Ediția I, Drobeta Turnu Severin 15 aprilie 2021;
- DIPLOMĂ pentru secțiunea Proză Scurtă - Volum de Autor în cadrul Festivalului de creație Literară „Mesagerii Cuvintelor”, Ediția I, Drobeta Turnu Severin, 15 aprilie 2021;
- DIPLOMĂ pentru colaborarea în cadrul evenimentului cultural „Mesagerii Cuvintelor”, 22 iulie 2021, Consiliu Județean Mehedinți, Biblioteca Județeană I. G. Bibicescu;

Colaborări reviste

- Colaborează cu Revista HYPERION a Palatului Culturii Theodor Costescu din Dr. Tr. Severin în cadrul căreia face parte din colectivul de redacție;
- Cotidianul regional al Oltenei „Datina”, în care, versurile sale au rubrică săptămânală la pagina de cenaclu tipărit;
- Grai românesc – Revistă internațională de literatură, cultură și artă, revistă apărută sub egida Asociației poezilor mondiali, la care este redactor șef;
 - Steaua Dobrogei – Revistă de cultură editată de Asociația Scriitorilor din județul Tulcea <AEGYSSUS>;
 - Dobrogea Culturală – Revista Ligii scriitorilor dobrogeni – Filiala Dobrogea;
 - Amprentele sufletului – Revistă Internațională de Cultură, Artă și Literatură;
 - Izvoare codrene – Revistă de Literatură, Artă, Religie și Tradiții – unde are o colaborare sporadică.

Prezență în dicționare

- Dicționar de reliefuri literare românești, vol. II, Colecția Critica - Editura eCreator 2019, Baia Mare;
- Dicționar de reliefuri literare românești, vol. IV - Editura Rotipo 2021, Iași;

- „Hodie Scriptoribu”, Dicționar al autorilor români contemporani – Editura Castrum de Thymes; Giroc 2022.

Antologii

- CLEPSIDRA CU SENTIMENTE – Tabăra prieteniei literare – De amicitia, vol III, ediția 2020; editura Armonii Culturale 2020;
- ÎN CURTEA DOMNULUI; editura Armonii Culturale 2020;
- ÎN RITMUL PAȘILOR COPILĂRIEI- vol1; editura Stef 2020;
- ÎN RITMUL PAȘILOR COPILĂRIEI – vol II; editura Rotipo 2021;
- FEMEIA UN NOU ANOTIMP ÎN LITERATURA CONTEMPORANĂ; editura ROTIPO 2020;
- VIS CU NICHITA, Antologie de texte literare a Academiei de Literatură și Artă – Societatea culturală Apollon România; Festivalul internațional de poezie „Zilele Nichita Stănescu”-2020, vol VIII; editura Ro.cart. București 2020;
- ÎNZĂPEZIREA CUVÂNTULUI, editura eCreator - Baia Mare;
- ÎNVĂRAREA CUVÂNTULUI, editura eCreator - Baia Mare;
- ÎNTOMNAREA CUVÂNTULUI, editura eCreator - Baia Mare;
- „MUZICA GÂNDULUI”, Antologie de poezie și proză - editura PIM;
- „PETALE DE IUBIRE”, Antologie de poezie și proză - editura Pim, Iași 2020;
- „ZBOR SPRE DESFRUNZITE STELE” – Antologie internațională de poezie, editura Liric Graph 2020;
- OPREȘTE-MĂ, LA TINE, MARAMUREȘ! OPREȘTE-MĂ, ÎN TINE, ANOTIMP; antologie de poezie și proză, editura Armonii Culturale 2020;
- ANTOLOGIE DE TEXTE; RECENZII DE CĂRȚI – „PERSONALITĂȚI ALE LUMII CONTEMPORANE”, Vol I - editura Mircea cel Bătrân, Băile Olănești 2020;
- ANTOLOGIE DE TEXTE; RECENZII DE CĂRȚI – „PERSONALITĂȚI ALE LUMII CONTEMPORANE”, Vol II - editura Mircea cel Bătrân, Băile Olănești 2021;
- ANTOLOGIE DE TEXTE - RECENZII DE CĂRȚI, „PERSONALITĂȚI ALE LUMII CONTEMPORANE”, Vol IV - editura Mircea cel Bătrân, Băile Olănești 2021;
- „TRECUT ȘI VIITOR ÎN SUFLETUL MEU...”, - editura Hoffman Contemporan, Caracal 2021;
- „CARUSELUL CU METAFORE” – Antologie de creații libere - editura Inspirescu, București 2020;
- „UNIVERSUM” – Antologie de Literatură Română Contemporană, „Autori Români de Pretutindeni”, editura Globart Universum, Montreal - Canada 2020;
- „GRAIUL NOSTRU ROMÂNESC”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2018;
- „GINGĂȘII DE TOAMNĂ”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019;
- „CRISTALELE IERNII”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019;
- „FLORI DE PRIMĂVARĂ”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019;
- „FLORI DE MAI”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019;
- „FLORI DE TOAMNĂ”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019;

- „PENTRU TINE DOAMNE!”, Antologie versuri - editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin 2019.

Afilieri

Membru al Ligii Scriitorilor Dobrogeni.

Extrase din referințe critice

„**Culorile Toamnei**”, Editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, 2019.

„Sub titlul metaforic frumos, inspirat și, mai ales, adecvat notelor definitorii ale discursului liric al autoarei, precum și tematicii și ideaticii sale predilecte, „Culorile Toamnei”, Daniela Vîlceanu încredințează editurii o nouă selecție de poezii din intensa și prodigioasa sa activitate de creație din ultima vreme, la fel de exigentă, dar mai substanțială și mai reprezentativă pentru actualul studiu din evoluția sa poetică, sensibil ascendentă.”

(Prof. **Victor Rusu** - poet, eseist, memorialist, jurnalist, critic și istoric literar, membru USR filiala Craiova, revista „Amprentele sufletului” nr.4, septembrie-octombrie 2022, ISSN 2393-4506)

Parfum de femeie, Editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, 2019.

„În cazul poeziei Danielei Vîlceanu, vorbim despre o lirie interesantă și abordabilă. Văd o poezie de factură modernă, specifică acestui veac. În aceste poezii se formează o simbioză, ba chiar și o armonie. Poeziile sunt izvorâte din roua sincerității, și clar, că dacă le vei citi fugar (în fugă, sau fugitiv!), ele nu vor mai avea același rezultat. Poezia are adâncă vibrație, este o poezie ce-ți intră și-ți rămâne în suflet. Tematica este una aparte, diversificată, evident.

Fire boemă, ancorată în vis și-n visare, însăși poeta ne mărturisește că „Mai sper”, pag. 42, într-o „Tinerete fără bătrânețe”, pag. 43-44, ba chiar și „Tainele din grădina sufletului”, pag. 50-51, sunt „Nimicuri care au sens”.

(**Vasile Bele**, membru LSD (Liga Scriitorilor Dobrogeni), Filiala Constanța – volumul „Recenzii de cărți- Personalități ale lumii contemporane”; Sincerus Verba; Volumul I; pag. 418, Editura Mircea Cel Bătrân, Băile Olănești, 2020; ISBN: 978-606-8979-40-3).

Stignița – Povești cu și despre părinți, Editura Dandes Editory, Drobeta Turnu Severin, 2019.

„Poveștile din satul Danielei sunt o explozie de sentimente. De emoții... este un rămas bun... da! Pentru că pleacă din copilărie. Păreri de rău cu sau fără rost. Copilul din Stignița a devenit matur. Nu și-a uitat esența. Nu și-a alungat seva. Dimpotrivă. Uneori, chiar și iarna, se mai întoarce pentru a îmbrățișa copacul copilăriei sale. Ea, zice, că iarna, copacii nu iubesc. Poate așa este... dar știm un lucru - odată ce-am îmbrățișat un copac, ne-am umplut de puterea lui, ne-a mai crescut o rădăcina care va odrăsli, din care va crește o creangă, un ram... ce va deveni, poate un buștean riguros... le va povesti celor rămași povestea vieții lui, așa cum ne-a povestit-o cu atâta farmec, autoarea.” (**Vasile Bele**, membru LSD (Liga Scriitorilor Dobrogeni), Filiala Constanța, „Recenzii de cărți- Personalități ale lumii

contemporane"; Sincerus Verba; Volumul IV; pag. 429, Editura Mircea Cel Bătrân, Băile Olănești, 2021; ISBN 978-606-8979-53-3).

Gustul Privirii, Editura Amanda Edit, București, 2020.

(Mierea sufletului și sufletul cuvintelor) „Poemele Danielei reprezintă o insulă de pace, plină de iubire. Din când în când rima este surâsul versului. Nu trebuie să lăsăm numai artiștilor frumusețea, numai preoților morala religioasă și numai juriștilor practica dreptății. Viața trece iar cuvintele rămân. Autoarea vine în calea noastră prin taina magică a inspirației. Mirajul poeziei dă o viață și o putere, un drept al cetății, oricărui gen de artă. Versul Danielei este profund, rotund și luminos ca bobul de mărgăritar, cu irizări și radiațiuni, cu sonorități și ecouri.”

(**Baki Ymeri**, membru al U.S.R., redactor-șef al revistei Albanezul/Shqiptari, pagina 4 a volumului Gustul Privirii, ISBN 978-625-8672-69).

Extrase din opere

Proză scurtă

AMINTIRI CU IZ DE COPILĂRIE - I

Atunci cand eram doar o fetișcană și mama se străduia să scoată din mine o copie a ei (femeia tipică de casă), pe vremea asta avea tot timpul "războiul" în casă. Durerea mea cea mai mare era că mă pregătise și pe mine oștean destoinic și mă lua cu ea în bătălia brâgilelor și a ițelor. Cu cât mai multe ițe, cu atât mai complicată era treaba, iar fala în sat atingea cote incomensurabile. Cine mai avea așa fată vrednică și isteată care atunci când venea de la școală trăgea cu suveica printre firele înnavădite în ițe, călca clăparul ițului ridicând ițul corespondent, se alegeau firele și imediat arunca cu suveica printre ele. Suveica aluneca asemeni unei rachete lăsând în urma ei firul ce se deșira ca o dâră de fum. Apoi, apuca fata mamei brâgla cu amândouă mâinile..... "pac, pac, pac" striga spata bătând firele și așezând mândrețe de model. Fata cea vrednică privea cu mândrie minunăția făcută de mâinile ei, dar o neliniște o îndemna să-și tot arunce ochii la ceas. Cartea începută de cu seară rânjea întredeschisă de la colțul îndoit. Rămăsese acolo unde cei doi tocmai își spuneau vorbe dulci. Ea, fata noastră, le trăia, le sorbea cu nesaț, se contopea cu personajul de acolo și doar vorbele de ocară ale mamei o aduceau la realitate:

- Mai lasă cartea aia din mână că ț'-o bag pe foc! De când veniși de la școală tot așa o țâi, n-o lăsași nici când mâncași. Dracu știe fată....că "nu înțelegi nici ce mănânci, nici nu guști ce citești". Măi gândește-te să măi vii să mă ajuți și pe mine când aleg florile, că știi că nu pot sângură. De parcă le-aș face pentru mine. Mâne, poimâne, când o veni împețătorii să mă fac de răs că n-am nici ce să le dau zălog. Și trăgea cu răutate de brâgle de-i sărea fetii cartea din mână.

O ridica cu inima îndoită, căuta pagina unde rămăsese, îndoia puțin colțul și o închidea lăsând-o ușor pe colțul noptierei. Se despărțea cu greu de acea lume imaginară și intra în "război" alături de mama sa. Mama era reală și trebuia să-i pregătească zestrea. Viața era reală și ea trebuia să știe a deprinde cu sfințenie

lucrurile femeiești pentru că numai așa își făcea satul o impresie bună și mai trăgea și ea speranță la un băiat de casă, cu părinți ca lumea, care să-i pice pețitor.

Apăi, am încălecat pe-o șă, și v-am spus povestea așa. Povestea fetei de la sat, care s-a măritat cu băiat de la oraș. Nu i-a mai trebuit nici zălog și singura zestre pe care și-a luat-o de acolo au fost cărțile pe care și le comandase la "Cartea prin poștă". Atât, și numai atât i-a trebuit de acolo, și asta ca să poată citi liniștită toată viața, pentru că nu i-a plăcut să țese în război.

MUGURI DE IUBIRE

Acel Ianuarie își purtase zăpezile până în momentul în care dragostea celor doi își revărsase căldura pe pământ.

O dragoste de copii inconștienți și dornici de viață. Ce știu copiii în inocența lor despre viață? Nimic, dar asta nu îi împiedică să creadă în ea așa cum cred în puterea și în forța unui Dumnezeu nemaivăzut.

Îi cumpărase o cutie de cretă colorată și o rugase ca atunci când el îi cerșește un zâmbet să fie semnat cu un buchet de trandafiri roșii desenați pe tabla din care urma ase confecționa capetele de la vagoanele cisternă. Ba pe deasupra dacă se impune, în funcție de situație, de stare, să îi clipească și olecuță dulce și colorat cu ochiul.

Târâtă de imaturitatea adolescenței se prinsese ușor în jocul lui . Îi vorbea frumos cum nimeni nu îi mai vorbise până atunci, îi făcea promisiuni pe care ea le privea cu ochii minții ca și realizate. Erau tineri, erau frumoși, era o iarnă care se grăbea să se travestească în primăvară, erau ei doi și restul lumii.... toate astea urmând a se năruși în mocirla timpului în care ea plantase semințe de speranță.

În naivitatea ei nu știuse că iarna poate să îi joace feste și să înghețe totul într-o secunda.

Primăvara era departe, foarte departe și doar atunci înmugurea viața.

PRIETEN DE O ZĂPADĂ

Vacanța se consuma clipă cu clipă de parcă iarna se hrănea cu dorința fetei de a-și vedea bunicii.

Acum era a lor, era în lumea bunicilor, în lumea satului. Bunicul nu se găsea acasă, plecase la Dumnezeu să îl roage să trimită zăpada pe pământ, așa îi spusese bunica atunci când fetița observase absența bunicului. Prea mult își dorea fetița un om de zăpadă și niciodată nu ninsese în vacanța de iarnă să poată să-și facă singură acel om de zăpadă. Acum ninge, ninge ca în povești, pesemne că Dumnezeu chiar ascultase rugămintea bunicului.

- Mami, să mergem să facem omul de zăpadă!

- Este întuneric! Ai răbdare că vom merge mâine dimineață! îi răspunse mama.

- Mami, te rog! Te rog mult, zăpada este pentru mine, pentru omul meu de zăpadă... Mi-a spus bunica, este cadoul trimis din cer de la bunicul!

Mămica oftează, bunica își înghite nodul dureros din gât și se hotărăsc să însoțească fetița în curte.

- Uite, mami, aici vreau să fie... aici lângă fereastră! Vreau să fie aproape de mine, vreau să vorbesc cu el privindu-l prin perdea.

Zăpada curgea pe pământ continuu de parcă cernea bunica făina în covată. La lumina becului de la streășina casei omul de zăpadă începea să prindă formă. Vocea bucuroasă a fetiței dădea viață bătăturii. Venise și Azorel, să se împiedice și el printre picioarele lor. De altfel nu putea să stea departe de fetiță și era obligatoriu să participe și el la atmosfera veselă din curte.

- Buni, ce îi punem pe cap? Mami, mai pune și aici un nasture de cărbune...

- Vaaai, mamiiii! Nu ajung să îi pun mânuța.

În timp ce mama o ridică în brațe să înfigă măturoiul drept mânuță, bunica sosește cu o oală în mână.

- Privește, căciuloiul ăsta. E bun, draga mea? zice bunica cu un zâmbet ce i se înecase în câteva lacrimi.

Și de acolo, din brațele mamei, fetița sărută fruntea bunicii în timp ce apucă oala pe care bunica o ridicase la înălțimea ei.

- Uraaa, am un om de zăpadă! Am un prieten, spune cu bucurie din tot sufletul ei de fetiță, sprijinindu-se de colțul casei.

Treaba gata isprăvită, fetița noastră, își suflă în mânuțele roșii și se așază între cele două femei.

- Mulțumesc, mami! Mulțumesc, bunico! spune țipând de fericire și o zbughește în întuneric.

Cele două femei privesc speriate una la cealaltă, întrebându-se unde a dispărut.

- Mulțumesc, bunicule! le răspunse din întuneric vocea fetiței!

Poezie

RUGĂCIUNI SURDE

Este ora la care bisericile
își închid gura rostitoare de rugăciuni
Din sfârcuri de duminică
izvorăsc mir și aghiazmă
pentru prunci ce nu au apucat să
cunoască
relativitatea timpului
Plânsul lor curgere de ploi
peste mironosițele ce-i poartă
pe brațe palide
secătuite de vlagă
și le promit nemurirea.

ELEGIE

„Sunt puțin urâțită și puțin absurdă”
Cu cearcănele astea vineții
Ce împiedică soarele
Să-mi răsară dimineața
În fereastră
Îmi înec privirea
În amăruiala cafelei
Cu gust dureros de tine
Astăzi te anunț
Că în spatele tău
S-au vindecat durerea
Și depărtarea.

IULIE STINS

Soarele proptit
în perdelele ochilor mei
mușca, mistuie și fuge
peste frunze de mătrăgună
și ierburi deținute de fiare.
Focurile Gheenei
descompun miriști
duhnind a maturitate.
Căprioare cu ochi umezi
ca un poem
rostesc rugăciuni
ce se topesc și curg
în buzele crăpate
ale pământului
Necrofag cu aripi
invizibile
zboară între început
și sfârșit.
Mâna rece a întunericului
cară după sine
liniștea
ce sălășluiește în veșnicie
capcană ce stinge auriul
de iulie.

SEPTEMBRIE - JOI

A venit septembrie într-o joi
Și nu a găsit acasă
Decât o îmbrățișare de ieri
Și o umbră de azi.
S-a instalat la aceeași adresă
La care vine trâmbițând
Și de la care pleacă regretând.
A venit septembrie
Ca o frunză
Ca o pasăre călătoare
Ca o filă de carte
Citită, recită, împrumutată
Rătăcită dintr-o neglijență intenționată
A coborât septembrie
Dintr-un colț de stea
Atras de o voce
Ce recita din Bacovia.
Și plouă
Plouă ritmat printr-un colț igrasiat
În care am plâns
De câte ori ai venit
Și ai plecat.
A venit septembrie într-o joi
În chip de fecioară
Cu pantofi de lac
Rochie de ploi
Sub același cardigan
Ponosit de la atâta purtat.

Profil realizat de **Eugenia ENESCU-GAVRILESCU**

Scriitor, jurnalist, editorialist,

Redactor-șef, Revista „*Amprentele sufletului*”